

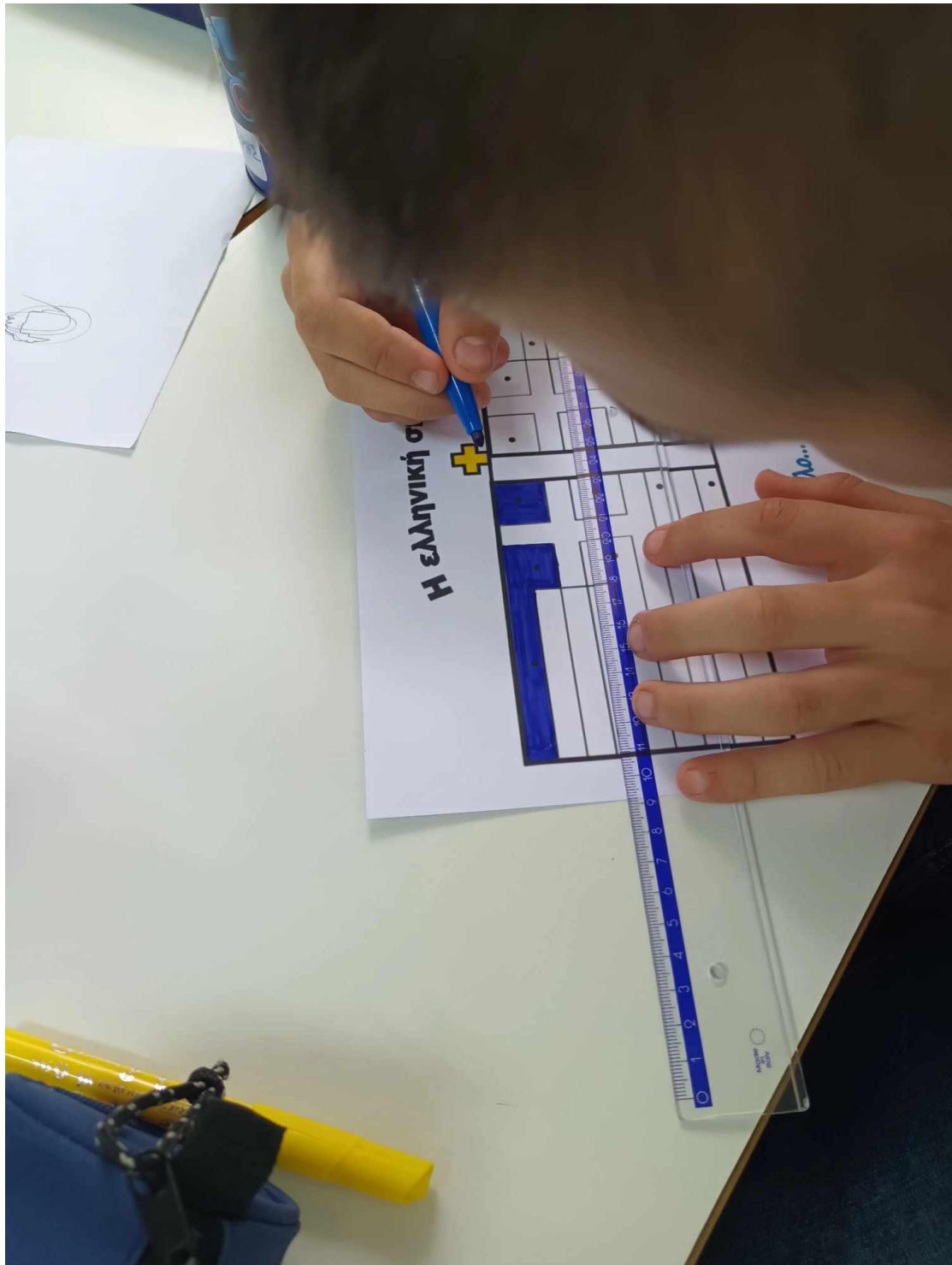
28^η Οκτωβρίου ..στο Ειδικό Σχολείο Σητείας

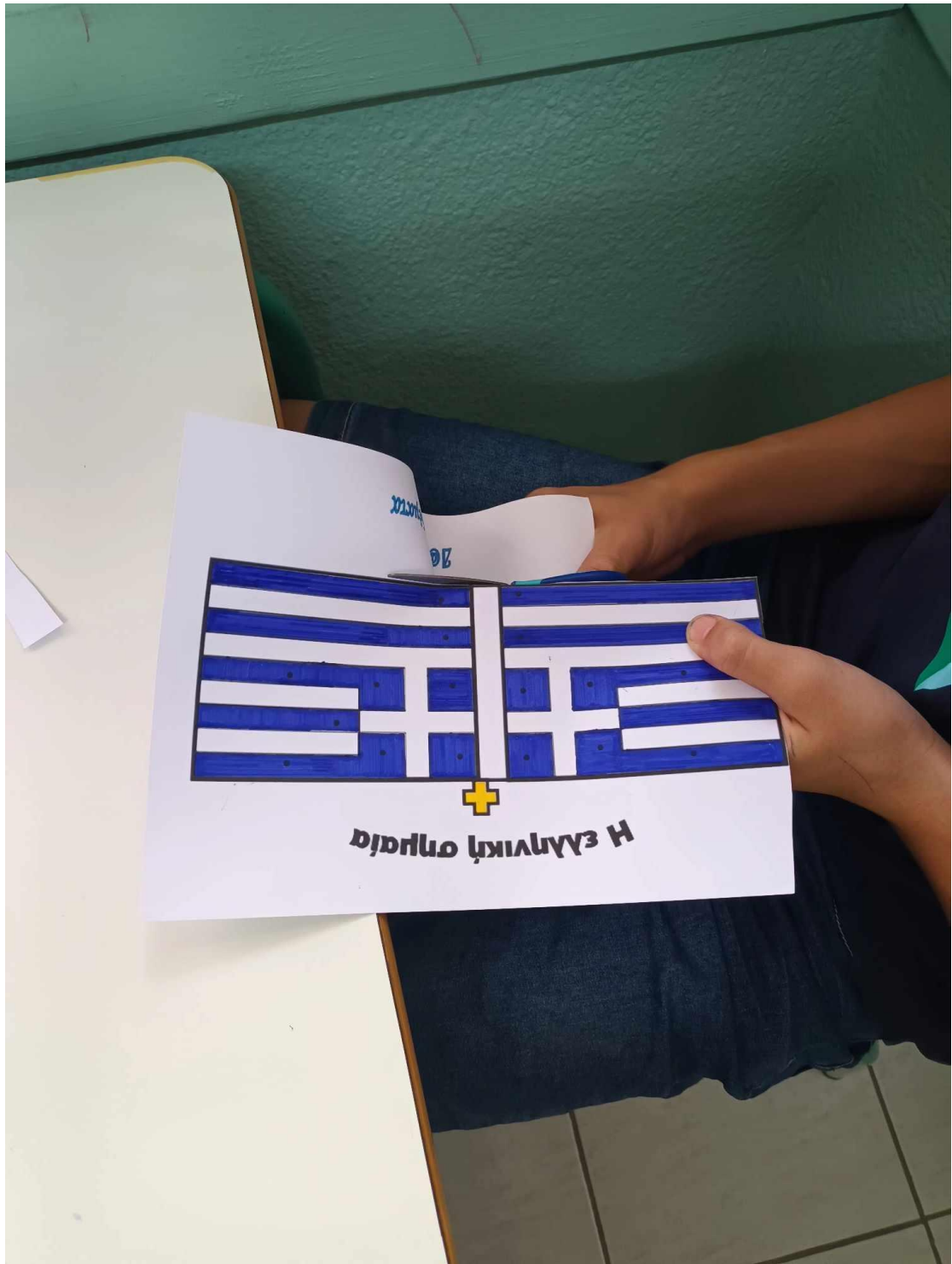
Η 28 Οκτωβρίου πλησιάζει και τα παιδιά του Ειδικού Σχολείου Σητείας ένωσαν τις δυνάμεις τους και γίνανε ζωγράφοι και καλλιτέχνες .. σας παρουσιάζουμε τα έργα τους και την προσπάθειά τους.

Τί γιορτάζουμε εκείνη την ημέρα;

Γιορτάζουμε το ΟΧΙ που είπαν οι πρόγονοί μας στους Ιταλούς και τους Γερμανούς.

Πως ξεκίνησε ο πόλεμος::

Με την κίνηση του Μεταξά ξεκίνησε η συμμετοχή της Ελλάδας στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Πόσο Καιρό κράτησε;

Κράτησε 4 ολόκληρα χρόνια!!!!

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ 28^Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ:

ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΑΙΔΙΑ, 1940

Μες τους δρόμους τριγυρνάνε,
οι μανάδες και ζητάνε ν' αντικρίσουνε
τα παιδιά τους π' ορκιστήκαν,
στο σταθμό σαν χωριστήκαν να γυρίσουνε.

Μα για κείνους πού 'χουν φύγει
και η δόξα τους τυλίγει, ας χαιρόμαστε
και καμιά ποτέ ας μην κλάψει
κάθε πόνο της ας κλάψει κι ας ευχόμαστε.

Παιδιά, της Ελλάδος παιδιά,
που σκληρά πολεμάτε πάνω στα βουνά.
Παιδιά, στη γλυκιά Παναγιά,
προσευχόμαστε όλες, νά 'ρθετε ξανά.

Λέω σ' όσες ξαγρυπνάνε
και για κάποιον ξενυχτάνε και στενάζουνε,
πως η πίκρα κι η τρεμούλα
σε μια γνήσια Ελληνοπούλα δεν ταιριάζουνε.

Ελληνίδες του Ζαλόγγου
και της πόλης και του λόγγου και Πλακιώτισσες,
όσο κι αν πικρά πονούμε,
υπερήφανα ας πούμε σα Σουλιώτισσες.

Παιδιά, της Ελλάδος παιδιά,
που σκληρά πολεμάτε πάνω στα βουνά.
Παιδιά, στη γλυκιά Παναγιά,
προσευχόμαστε όλες, νά 'ρθετε ξανά.

Με της Νίκης τα φτερά,
σας προσμένουμε παιδιά.

Περνάει ο Στρατός (Τραγούδι 1940)

Περνάει ο Στρατός της Ελλάδος φρουρός,
και κάθε της εχθρού ο σκληρός τιμωρός
στο πέρασμά του τρέμει η γη που πατεί
και προς τη Δόξα περπατεί.
Περνάει ο στρατός κι οι τρομπέτες ηχούν
και Δόξες μας παλιές στη ψυχή μας ξυπνούν,
στο διάβα του η Νίκη πετά χαρωπά
και δαφνοστέφανα σκορπά.

Καμαρωτά περνούν τα φανταράκια μας
γεμάτο λεβεντιά το Ναυτικό,
το πυροβολικό και τα "γεράκια" μας
που στον εχθρό σκορπούν θανατικό.
Περνούν λεβέντες της Μακεδονίας μας,
της Θράκης, των Νησιών και του Μοριά,
της Ρούμελης κι 'Ηπειρο-Θεσσαλίας μας,
με σύνθημα τη Λευτεριά.

Με τέτοιο λαμπρό Στρατό
νικούμε κάθε μας εχθρό.
Και σαν ξαναχρειασθεί
η Ελλάδα μας να δοξασθεί
τότε όλοι μαζί
θα τρέξουμε στη Γραμμή
και στη γενναία μας ορμή
τα όπλα μας θα στέψει
η Νίκη κι η Τιμή.

Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει

Των εχθρών τα φουσάτα περάσαν
σαν τον λίβα που καίει τα σπαρτά.
Με κανόνια τις πόλεις χαλάσαν,
μας ανάψαν φωτιές στα χωριά.

Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει,
δεν τη σκιάζει φοβέρα καμιά.
Μόνο λίγο καιρό ξαποσταίνει
και ξανά προς τη δόξα τραβά.

Μα οι εχθροί μας πια τώρα σκορπίσαν
και ξανάρθε σε μας λευτεριά.
Για να φτιάξουμε τα όσα γκρεμίσαν,
ας κοιτάξουμε τώρα μπροστά.

Βάζει ο Ντούτσε

Βάζει ο Ντούτσε τη στολή του
και τη σκούφια την ψηλή του,
μ' όλα τα φτερά. (δυο)
Και μία νύχτα με φεγγάρι,
την Ελλάδα πάει να πάρει,
βρε το φουκαρά. (δix)
Α! τον τσολιά μας το λεβέντη βρίσκει στα βουνά
και τaráζει τον αφέντη το μακαρονά.
Αχ! Τζιάνο θα τρελλαθώ, Τζιάνο,
με τους τσολιάδες ποιος μου είπε να τα βάνω.

Α! Ξεκινάει την άλλη μέρα,
μα και πάλι ακούει αέρα
από τον τσολιά. (δυο)
Δρόμο παίρνει και δρομάκι,
και πηδάει το ποταμάκι,
ξέρει τη δουλειά. (δix)
Α! Τρώει τις σφαίρες σα χαλάζι από τον τσολιά,
κι όλο στρατηγούς αλλάζει για να βρει δουλειά.
Αχ! Τζιάνο θα τρελλαθώ Τζιάνο,
και στείλε γρήγορα τα μαύρα μου να βάλω.

Α! Στέλνει ο νέος Ναπολέων,
μεραρχίες πειναλέων
στο βουνό ψηλά, (δυο)
για να βρουν το διάβολό τους
κι ο στρατός μας αιχμαλώτους,
τσούρμο κουβαλά. (δυο)
Α! Και οι Κένταυροι οι καημένοι
βρε! τι τρομερό! Νηστικοί, ξελιγωμένοι,
πέφτουν στο νερό.
Αχ! Γκράτσι να μη σε δω, Γκράτσι,
γιατί σε κάρβουνα αναμμένα έχω κάτσει.

Α! Τρέχουν σαν τρελλοί στους βράχους
κι από μας και τους συμμάχους
τρώνε την κλωτσιά. (δυο)
Και χωρίς πολλές κουβέντες
μπήκαν Έλληνες λεβέντες
μέσα την Κορυτσά. (δυο)
Α! Μέσα στ' Αργυρόκαστρο μπήκε το χακί,
και σημαία κυματίζει τώρα ελληνική.
Αχ! Τζιάνο θα τρελλαθώ, Τζιάνο,
γιατί σε λίγο και τα Τίρανα θα χάνω.

Και πάθαν οι καημένοι μεγάλη συμφορά,
κι η Ρώμη περιμένει και κείνη τη σειρά.

Κορόιδο Μουσολίνι

Με το χαμόγελο στα χείλη
πάν οι φαντάροι μας μπροστά
και γίνανε οι Ιταλοί ρεζίλη,
γιατί η καρδιά τους δε βαστά.

Κοροϊδο Μουσολίνι, κανένας δε θα μείνει,
εσύ και η γελοία, η φασιστική Ιταλία, τρέμετε όλοι τα χακί.

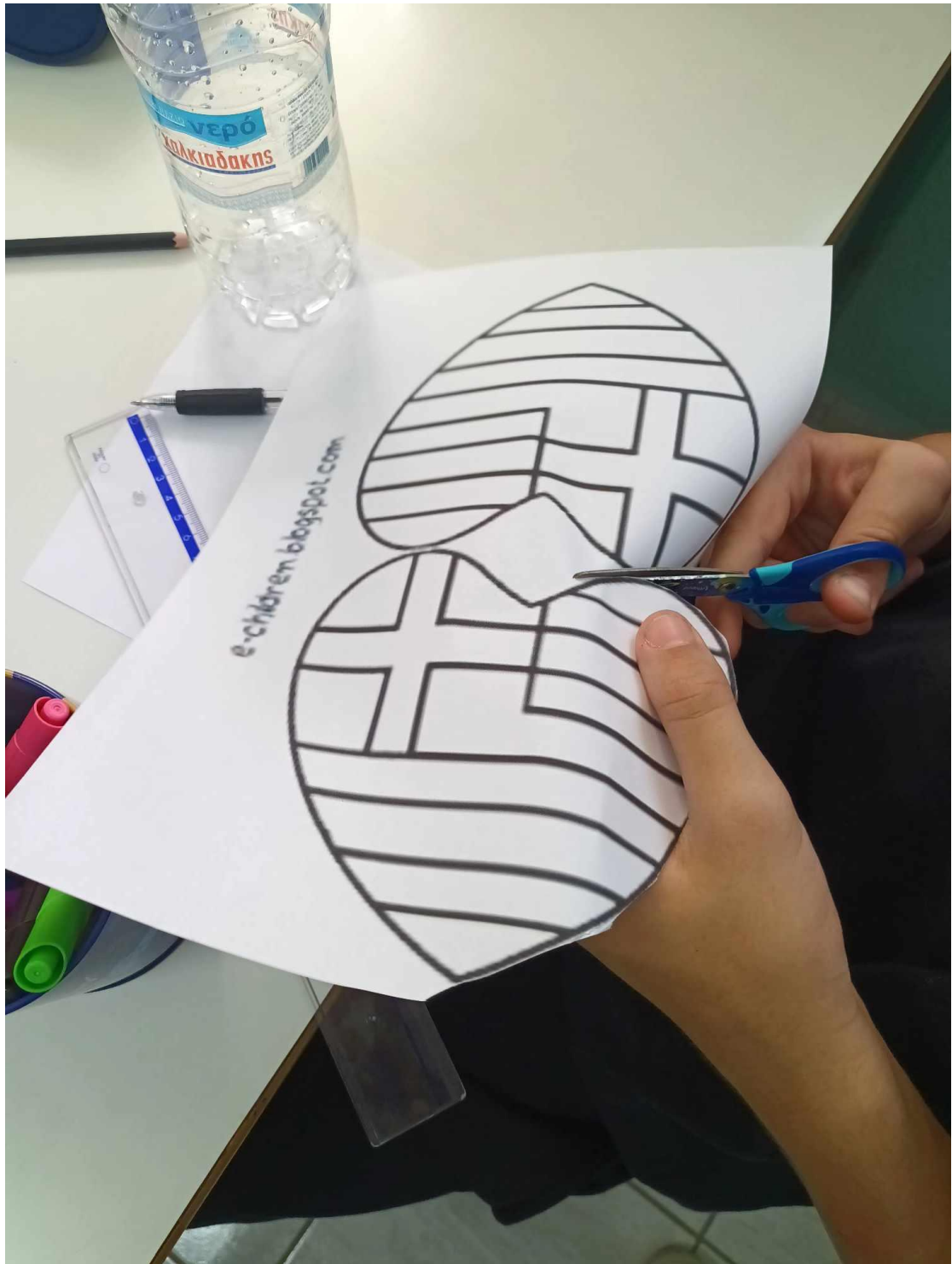
Δεν έχεις διόλου μπέσα κι όταν θα μπούμε μέσα
ακόμα και στη Ρώμη γαλανόλευκη θα υψώσουμε σημαία Ελληνική.

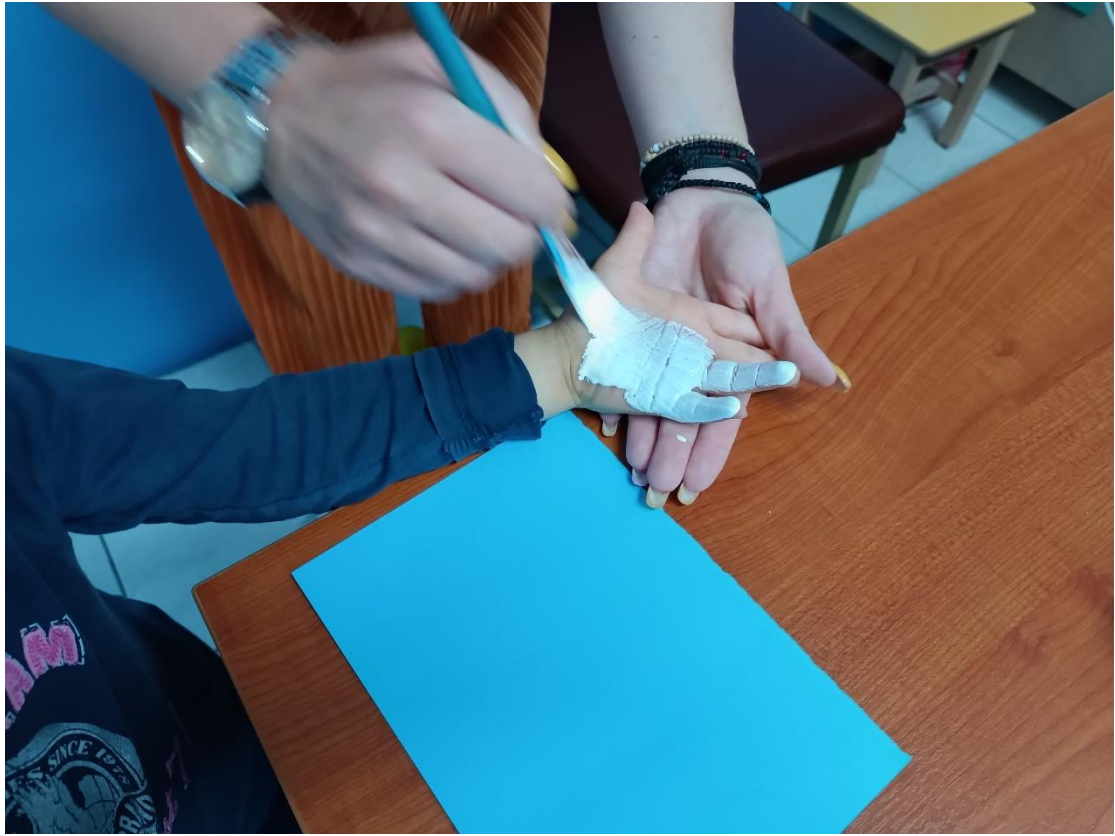
Βρέχει και κάτω από την τέντα
δεν κάνουν βήμα προς τα μπρος
και λένε τ ανακοινωθέντα:
φταίει ο κακός μας ο καιρός.
Κοροϊδο Μουσολίνι κανένας δε θα μείνει
Εσύ και η γελοία, η φασιστική Ιταλία, τρέμετε όλοι το χακί.

Δεν έχεις διόλου μπέσα κι όταν θα μπούμε μέσα
ακόμα και στη Ρώμη γαλανόλευκη θα υψώσουμε σημαία Ελληνική.

Μουσολίνι.— Μ' αφήσανε μόνο και με βαράει αυτός!

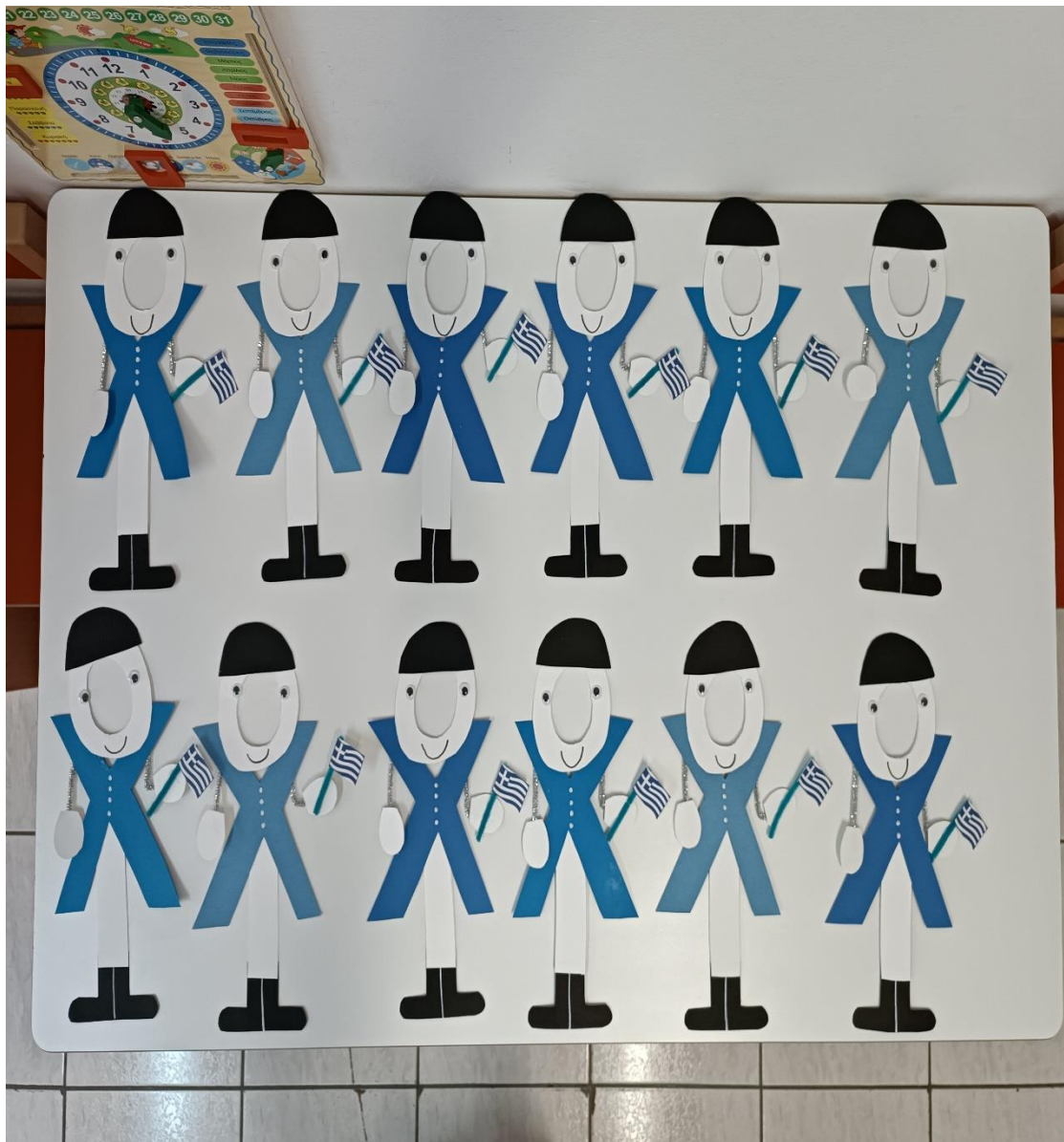

28 Οκτωβρίου 1940

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΕΛΛΑΔΑ!!!!